

ת"פ 19610/10/10 - מדינת ישראל נגד משה אביר, אנה פשייב, אופקים א.ג. בע"מ, אופקים נ.מ. בע"מ

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 19610-10-10

לפני:

כב' השופטת אורנית אגסי

מדינת ישראל

1. משה אביר 2. אנה פשייב
3. אופקים א.ג. בע"מ 4. אופקים נ.מ. בע"מ

החלטה

1. בפני בקשתם השלישית של הנאשמים לקבלת חומר חקירה נוסף על פי סעיף 74 וכן סעיף 106א' לחסד"פ. כל בקשותיהם הקודמות של הנאשמים נדחו בהחלטות מנומקות על ידי בתי הדין בערכאותיהם השונות, ואף בג"צ ובכל ההחלטות נקבע כי אין כל ממש בדרישת הנאשמים לקבלת חומר החקירה.

למרות החלטות אלו ובעקבות דיון בערעור על החלטה קודמת של הש' טננבוים, קיבלו הצדדים את הצעת הש' רוזנפלד לפיה יהיה רשאי הנאשם לחזור בבקשה לגילוי חומר חקירה ולהתמקד במסמכים ספציפיים ולא יתפרס על רשימות ארוכות, כפי שעשה בהליכים הקודמים. עוד הוסכם כי על הנאשם לפרט לבית הדין את העובדות החדשות עליהן הוא מתבסס בהגשת הבקשה ככל שהבקשה מתייחסת למסמכים שטרם התבקשו.

2. הנאשמים כמובן בחרו להגיש בקשה חדשה לבית הדין וזו הוגשה ביום

16.12.12. מאחר והשופט טננבוים הינו השופט שישב בדיון, הועברה הבקשה אל הח"מ על מנת שתינת החלטתו.

בשל כשל בהעברת התיק בין מותב למותב נשמעו לראשונה בפני טענות הצדדים רק ביום 15.9.13 והצדדים נדרשו לערוך ולהשלים כל אחד את טיעוניהם.

אוסף ואומר כי המאשימה הגישה בתיק כתב אישום מתוקן ביום הדיון ועל כן נדרש מהצדדים בנוסף לנטען בדיון כי ישלימו טענותיהם בשים לב לכתב האישום ומכלול החלטות וקביעות בתי הדין על בקשותיהם הקודמות.

עמוד 1

כתב האישום המתוקן כולל בחובו 6 אישומים אשר בכל אחד מהם מואשמים הנאשמים בהעסקה לא חוקית של עובדים זרים ללא רישיון בניגוד לסעיף 2 וסעיף 20 א' לחוק עובדים זרים.

בשל היות תיק זה תקדימי וכן עמוס במסמכים וחומרים וכן בשל עומס עבודה כבד , ניתנת החלטתי רק כעת באיחור.

3. יוער כי, במסגרת הדיון בבית הדין הארצי נקבע כי הערעורים על ההחלטות אשר דחו את בקשות הנאשמים לקבלת חומר חקירה נוסף, ימחקו וכי על העורר להתמקד במסמכים ספציפיים ולא יתפרס על רשימות ארוכות של מסמכים. כמו כן על העורר יהיה לנמק מהן העובדות החדשות עליהן הוא מתבסס בבקשתו מאז ההחלטות האחרונות שהתקבלו על ידי שלוש הערכאות וכי הבקשה ככל שתוגש תהיה ממוקדת ובהירה.

4. בקשתם החדשה לכאורה של הנאשמים לצערי שוב חוזרת על כל הבקשות הקודמות אשר נדחו וגם בבקשה זו מירב הטענות והמסמכים שמבקשים הנאשמים הינם מסמכים וחומר לחקירה לכאורה שכבר ביקשו בעבר ונידחו בהחלטות מנומקות מבלי שהם מעלים עובדות חדשות המצדיקות הגשת הבקשה כפי החלטת בית הדין הארצי, בהחלטתו האחרונה.

5. הנאשמים מבקשים לקבל חומרים ומסמכים שונים מאגפים אחרים של המאשימה בתואנה כי המאשימה עשויה לעשות שימוש בחומרים אלו ובנוסף אף הנאשמים יוכלו באמצעות חומרים אלו לחשוף את התנהלותה של המאשימה כלפי הנאשמים.

שוב הגישו הנאשמים רשימה ארוכה של מסמכים אשר ברור אף לנאשמים כי אינם מצויים כלל בחומרים עליהם מתבססת המאשימה בכתבי האישום בתיק זה, והם נוגעים לתחומי אחרים של משרד התמ"ת כמו אגף הרישוי, מחלקות משפטיות, חקירות שבוצעו למי מהנאשמים באגפים אחרים וכן הלאה הרשימה ארוכה ביותר.

כך הם מבקשים שוב להמציא תכתובת של חוקים עם המחלקה המשפטית מידע על חקירות אחרות כנגדם לקבל דוחות פעולה שונים כנגד החברות שאינם קשורים כלל לכתבי האישום והעוסקים ככל הנראה בחקירות אחרות בנושאים אחרים שהוגשו כנגד נאשמים אלו.

6. בדיון שהתקיים ניסה בית הדין למקד את הנאשמים בטיעוניהם להחלטת בית הדין הארצי וכי יפנה לעובדות חדשות אשר בגינם הוא מבקש מסמכים אלו וכן את הרלבנטיות של המסמכים למעט טענה כללית כי היו הליכי חקירה כנגד הנאשמים על ידי חוקרים נוספים של המאשימה וכי חומרים אלו נחוצים להוכיח לטענתם את טענת הקונספירציה כנגדם.

לאחר מיקוד נוסף שנערך בדיון טען ב"כ הנאשמים 1-3 כי לא משנה היכן מתויקים המסמכים, ככל שמרד הכלכלה ערך חקירות כנגד הנאשמים ויש באגף ההסדרה האגף המסדיר את הרישיונות מסמכים

או תיעוד אשר יכול להועיל להגנת הנאשמים, אזי יש לגלות חומר חקירה זה.

הנאשם 1 בשם הנאשמת 4 אוסיף וטען כי יש חומרים שהוא מבקש מאגף האכיפה ואלו החומרים שביקש בעבר על החוקרת גילי ובקשתו זו נדחתה וכן תכתובות פנימיות.

כן הוסיפו וטענו הנאשמים כי הם מבקשים במסגרת חומר החקירה להעיד עדים פקחים שיביאו איתם את החומר וכל זאת לפני שלב ההוכחות.

7. המשיבה התנגדה ההליך הטורדני של הנאשמים פעם נוספת וחזרה על נימוקיה שנטענו ארוכות ובאופן מסודר בכתב התשובה. כן הצהירה המאשימה אף בדיון כי לא הוסתר דבר מהנאשמים וכל חומר החקירה עליו מתבססת המאשימה בכתב אישום זה נחשף לנאשמים ואף החומרים הנוספים בכל הקשור לחוקרים למרות העדר הרלבנטיות לכתב האישום.

כנגד הטענות חסרי האסמכתאות שהציגו הנאשמים, טענה המאשימה כי הנאשמים שמו להם למטרה להתיש את מערכת המשפט כל זאת בתואנות שוא של קבלת מסמכים נוספים.

לא מצאתי לנכון לחזור על מכלול טיעוני המאשימה שהינם התגוננות כנגד טענות חוזרות ונשנות וחסרות בסיס עובדתי ומשפטי, ובניגוד להחלטת השופטת רוזנפלד ולכן רק לסיכום אומר כי מכלול טענות המאשימה מהווים תשובה ניצחת לטענות הנאשמים.

8. לכן לאחר שבחנתי את מכלול הטענות הרבות שהעלו הנאשמים ללא כל ביסוס ראייתי נוסף של עובדותחדשות כפי שנדרשו בהחלטת השופטת רוזנפלד ובנוסף בשים לב כי התעלמו הנאשמים ונמנעו מלמקד את בקשתם אלא חזרו על מכלול דרישותיהם ללא כל הצבעה על הרלבנטיות שלהם לכתב האישום, ובמיוחד בשים לב לכל טענות המאשימה כנגד בקשות הנאשמים וכן הפסיקה הרלבנטית, דין בקשת הנאשמים להידחות באופן כולל מבלי שאזקק כלל להיכנס שוב ולבחון את בקשתם אחד לאחד.

להלן אנמק קביעתי זו.

אתחיל בהחלטה שניתנה לאחרונה על ידי השופט שוהם בבית המשפט העליון בבש"פ 1993/14 בו נקבע כי אמנם אין להסתפק בהעברת חומר הראיות הנוגע במישרין לאישום אלא יש לכלול חומר ראייתי הנוגע בעקיפין למעשי הנאשם, אך בקביעה חומר ראייתי המצוי בפריפריה של האישום אין לכלול ראיות בעלות רלוונטיות רחוקה ושולית לכתב האישום ואין להתיר " מסע דיג" ספקולטיבי של חומר ראיות. על נאשם להצביע על יסוד של ממש לסברה כי החומר המבוקש יתרום לאפשרותו להתגונן כראוי מפני האשמה המיוחסת.

דומה כי דבריו אלו של השופט שוהם נכונים ומדויקים למקרה זה.

כל המסמכים והנתונים ואף העדים אותם מבקשים הנאשמים לקבל בתיק זה כולם מצויים באגף הרישוי ואין להם כל רלבנטיות או נחיצות בכתב אישום זה והם אינם מצויים כלל בפריפריה של כתב האישום.

היות הנאשמים נחקרים רבות על ידי גורמי האכיפה השונים של משרד התמ"ת או הכלכלה במהלך השנים אין בהם כדי לאפשר כי בכתב אישום זה יתאפשר גילוי כל חומרי החקירה של האגפים השונים ומסמכים פנימיים של רשות האכיפה במסגרת גילוי חומר חקירה הנוגע לכתב אישום זה.

לא זו אף זו, הנאשמים לא צרפו כל עובדות חדשות המצביעות על נחיצות מסמכים אלו בכתב אישום זה כפי שנדרש מהם והם חוזרים ועוסקים בדרישתם החוזרת לאותם מסמכים בהליכים רבים, כמי שמצויים במסע דיג בלתי נלאה הכל על מנת לעכב המשך הליך זה.

הנאשמים בבקשתם גרמו למאשימה להתייחס לכל מסמך ומסמך לכאורה שהם מבקשים ו/או להתייחס לחקירות אחרות שאינן עוסקות כלל בנושא כתב אישום זה.

אין כל רלבנטיות לתיעוד שנעשה בחקירה של הנאשם 1 כדי להוות חומר חקירה בתיק זה.

הנאשמים מטיחים במדינה האשמות חסרות שחר, עלילות שוא כנגד חוקים של המאשימה וטענות מורכות נוספות שאין בינן לבין המציאות דבר.

המשינה העבירה חומרים לנאשמים הרבה מעבר שהיתה צריכה להעביר על פי כתב האישום המצוי בפני בית הדין ואף מסרה לפנים משורת הדין חומרי חקירה פנימיים שספק אם היה מקום לגלותם בשל העדר הרלבנטיות שלהם ואיפשרה לנאשמים עליין בכל חומר החקירה המקורי.

די בכל פעולות אלו של המאשימה מחד ומאידך בבקשה סתמית ומטרידה של הנאשמים בניגוד להחלטת בית הדין הארצי, כדי לדחות בקשה זו.

אני סבורה כי במקרה חריג זה יש לפסוק הוצאות לנאשמים על התנהלותם ועליהם לשלם למאשימה הוצאות בסך 15,000 ₪.

ניתנה היום, ז' אב תשע"ד, (03 אוגוסט 2014), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.